



TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 21 mei 2024 is de heer D. de Wit, hierna 'de speler', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd AZ Alkmaar – FC Utrecht van 19 mei 2024 schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van de tegenstander.

De aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', heeft via AZ Alkmaar aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit en rekening houdend met zijn strafkaart waarop een aantekening staat van 18 november 2022 voor ernstig gemeen spel, de speler met ingang van 21 mei 2024 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld. Dit schikkingsvoorstel is namens de speler niet geaccepteerd waarna de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd.

De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 13 juni 2024. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heer. mr. H. Wolterink, General Counsel van AZ Alkmaar.

Verzoek om audiocommunicatie arbitrage

Namens de speler is op 12 juni 2024 per e-mail aan de tuchtcommissie verzocht om de audiocommunicatie van de arbitrage rond het ten laste gelegde feit tijdens voornoemde wedstrijd tijdens de mondelinge behandeling te beluisteren. In beginsel kan alleen een gemotiveerd verzoek om kennis te nemen van de audiocommunicatie, waarin het belang van het horen van deze communicatie voor de beslissing in de tuchtzaak aannemelijk wordt, worden toegekend. Nu naar het oordeel van de tuchtcommissie in het ter zitting toegelichte verzoek namens de speler dit belang, in het kort: de toetsing van de rol van de VAR in relatie tot zijn communicatie met de scheidsrechter, voldoende aannemelijk is gemaakt, heeft de tuchtcommissie dit verzoek toegewezen en is tijdens de mondelinge behandeling kennisgenomen van die audiocommunicatie. Naast de audiocommunicatie is tijdens de mondelinge behandeling ook kennisgenomen van de tv-beelden en de door de speler ingebrachte tv-beelden van de wedstrijd.

Getuigenverhoor scheidsrechter

Daarnaast is op verzoek van de speler de scheidsrechter, de heer B. Nijhuis, digitaal via Microsoft Teams gehoord. Op de vraag namens de speler wat de scheidsrechter exact heeft waargenomen en waarom hij in combinatie met de communicatie met de VAR een rode kaart aan de speler heeft getoond, heeft de scheidsrechter aangegeven dat hij op een afstand van ongeveer 30 meter de speler met een gestrekt been zag inkomen op de tegenstander. Omdat de scheidsrechter in eerste instantie niet heeft gezien waar de tegenstander exact is geraakt, toonde hij in eerste instantie de speler de gele kaart. Vervolgens kwam de VAR bij hem op de lijn met het verzoek voor een On Field Review, hierna 'OFR' en de tv-beelden zelf te bekijken. Na de OFR, heeft hij de speler alsnog de rode kaart getoond. De vraag namens de speler of de scheidsrechter met zijn ervaring als VAR in deze situatie de scheidsrechter ook had verzocht om een OFR, wordt door de scheidsrechter bevestigend beantwoord.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

Voor wat betreft de vaststelling of sprake is van ernstig gemeen spel verwijst de aanklager naar een uitspraak van de commissie van beroep betaald voetbal, hierna de commissie van beroep, van 10 januari 2024 (2324-02 T. Noslin):

"In regel 12 van de Spelregels is bepaald dat "een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht", moet worden bestraft als ernstig gemeen spel. Daarnaast is bepaald dat ook "een speler die naar een tegenstander springt in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, en dit doet met een of beide benen, met buitensporige inzet, of de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt" zich schuldig maakt aan ernstig gemeen spel."

De aanklager stelt dat er op grond hiervan in twee varianten sprake kan zijn van ernstig gemeen spel, namelijk een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht én de situatie waarbij de speler springt naar de tegenstander in een duel om de bal te veroveren, hetzij van voren, van opzij of van achteren, en dit doet met een of beide benen en met buitensporige inzet. De aanklager stelt voorts dat voor de strafbaarheid van ernstig gemeen spel opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid vereist is.

Naast opzet volstaan daarmee verschillende vormen van schuld in ruime zin voor strafbaarheid. Met het woord schuld in art. 19 lid 2 Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal, hierna 'RTBV', wordt bedoeld op aanmerkelijke schuld. Door naast het woord schuld ook de woorden nalatigheid en onzorgvuldigheid te vermelden zijn bovendien lichtere vormen van schuld voldoende voor strafbaarheid. Onder opzet valt ook voorwaardelijk opzet: dat wil zeggen het bewust aanvaarden van de aanmerkelijke kans dat een bepaald gevolg zal intreden.

Volgens de aanklager moet op grond van het bovenstaande sprake zijn van ernstig gemeen spel óf van - voorwaardelijk – opzet, schuld, nalatigheid of onzorgvuldigheid. Volgens de aanklager is in deze zaak van beide sprake. De aanklager baseert zich daarbij op de tv-beelden, de schriftelijke – én op zitting aanvullend gegeven – verklaring van de scheidsrechter en de schriftelijke verklaring van de VAR.

Uit de bewijsmiddelen blijkt volgens de aanklager duidelijk dat de speler met gestrekt been met de knoppen vooruit het duel aangaat en met zijn voet het onderbeen van de tegenstander fors raakt zonder dat de bal door de speler gespeeld kon worden. Met deze wijze van inkomen heeft de speler in elk geval de veiligheid van de tegenstander in gevaar gebracht. Of er daarnaast ook nog sprake is geweest van buitensporige inzet, is daarmee – strikt genomen – volgens de aanklager niet meer relevant. Desondanks meent de aanklager dat er ook sprake is geweest van buitensporige inzet door op deze wijze in te komen.

Met deze wijze van inkomen heeft de speler bewust de aanmerkelijke kans aanvaard dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar zou brengen. Wat de aanklager betreft, is er dan ook sprake van voorwaardelijk opzet. Mocht de tuchtcommissie anders oordelen, dan is er wat de aanklager betreft in elk geval sprake van schuld dan wel onzorgvuldigheid. Gelet op het voorgaande, kan volgens de aanklager het ten laste gelegde dan ook bewezen worden.

Strafmaatoverweging

Bij wijze van schikkingsvoorstel is de speler een schorsing van 3 (drie) wedstrijden onvoorwaardelijk aangeboden waarbij het schikkingsvoorstel mede is ingegeven door een eerdere veroordeling op 18 november 2022 vanwege hetzelfde vergrijp, te weten het zich schuldig maken aan ernstig gemeen spel. De veroordeling toen strekte nog tot een schorsing van 3 (drie) wedstrijden waarvan 1 (één) voorwaardelijk met een proeftijd van 1 (één) jaar. Hoewel volgens de aanklager de proeftijd dus verstreken is en de eerdere voorwaardelijke wedstrijd niet meer ten uitvoer gelegd kan worden, kan volgens de aanklager niet anders dan geconstateerd worden dat er sprake is van een nieuw soortgelijk

vergrijs binnen twee jaar als bedoeld in artikel 22 lid 2 sub b van het RTBV. Daarom is niet opnieuw een deels voorwaardelijke schorsing aangeboden als schikkingsvoorstel wordt als eis ter zitting het eerdere schikkingsvoorstel herhaald.

3. Verweer door of namens de speler

De speler verzoekt de tuchtcommissie voor alle weren om de aanklager niet-ontvankelijk te verklaren. Primair verzoekt de speler de tuchtcommissie om hem vrij te spreken van het ten laste gelegde en subsidiair om een matiging van de door de aanklager geëiste straf.

Aanklager niet-ontvankelijk

Op grond van onder meer de verklaring van de scheidsrechter, de vierde official en de op zitting beluisterde audiocommunicatie tussen de VAR en de scheidsrechter, stelt de speler dat de aanklager niet-ontvankelijk zou moeten worden verklaard, aangezien de VAR zich niet aan de uitgangspunten en procedures zoals voortvloeien uit het VAR protocol, heeft gehouden. Enerzijds omdat de VAR geadviseerd lijkt te hebben om een rode kaart te tonen. Anderzijds, omdat de VAR überhaupt niet had mogen ingrijpen.

Ten eerste blijkt uit het VAR protocol dat de VAR "aan de scheidsrechter beschrijft wat er op de herhalingen te zien is" en pas daarna zal de scheidsrechter naar het beeldscherm gaan. Daarbij is in de zaken R. Janssen (FC Emmen – VVV Venlo, CvB d.d. 13 november 2023) en M. Rutten (FC Groningen – VVV Venlo, TC d.d. 7 maart 2019) volgens de speler vastgesteld dat de VAR "niet de beslissing die genomen moet worden mag communiceren met de scheidsrechter." In dat licht zijn volgens de speler de verklaringen van de scheidsrechter en de 4e official duidelijk: De VAR heeft echter de scheidsrechter geadviseerd om een rode kaart te geven. Daarbij heeft de speler zich op grond van de ter zitting beluisterde audiocommunicatie beroepen op de volgende uitingen van de VAR aan de scheidsrechter: "Poe!", "Lelijk contact" en "Je ziet het aan zijn houding". Daarnaast motiveert de speler dit onderdeel met verwijzing naar de verklaring van de scheidsrechter: "Vervolgens kwam de VAR op de lijn en adviseerde mij voor een rode kaart." en de verklaring van de 4e Official: "Ik was niet overtuigd genoeg om direct een rode kaart te communiceren, maar de VAR deed dit wel." Dit is volgens de speler strijdig met het VAR protocol en de vaste lijn in de jurisprudentie om terughoudend te zijn en geen te nemen beslissing met de scheidsrechter te communiceren.

Ten tweede bepaalt het VAR protocol wanneer de scheidsrechter assistentie mag krijgen van de VAR: Alleen in het geval van een duidelijke fout of een ernstig gemist voorval. Ten aanzien van zo'n duidelijke fout geldt: ook indien de beslissing van de scheidsrechter volgens de VAR fout is, dan is dat nog niet genoeg. De beslissing moet duidelijk fout zijn. Gelet op het vrije zichtveld vanuit stilstand van de scheidsrechter en de aard van de overtreding, die als onbesuisd zou moeten (kunnen) worden gekwalificeerd in plaats van (duidelijk) als ernstig gemeen spel, had de VAR volgens het VAR protocol ook hier niet mogen ingrijpen. Kortom, de overtreding van de speler had ook anders gekwalificeerd kunnen worden, waardoor de VAR niet mocht ingrijpen. De VAR heeft dit toch gedaan én heeft zich daarbij niet terughoudend genoeg opgesteld.

Op grond van het voorgaande verzoekt de speler de tuchtcommissie om de aanklager niet-ontvankelijk te verklaren.

Primair geen sprake van ernstig gemeen spel

Uit de Spelregels veldvoetbal 2023/24, hierna 'de Spelregels', volgt dat een speler zich schuldig maakt aan ernstig gemeen spel wanneer hij een tackle of een duel aangaat waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht. Voor het strafbaar zijn van overtredingen is, conform art. 19 lid 2 RTBV. De commissie van beroep voegt hier in de zaak van A. Verschueren (2324-01) van 13 november 2023 aan toe dat bij de beoordeling of er sprake is van ernstig gemeen spel de intentie van de speler bij het aangaan van het duel niet doorslaggevend is, maar wel de uiterlijke verschijningsvorm

en de mate van gevaarstelling. Hetgeen volgens de speler bevestigd wordt door de tuchtcommissie in de zaak Van Ginkel van 15 november 2023 (TC: M. van Ginkel 23.025).

Volgens de speler is de verklaring van de scheidsrechter dat sprake is van ernstig gemeen spel te summier en onvoldoende om ernstig gemeen spel te substantiëren. De scheidsrechter verklaart hierover alleen dat sprake is geweest van “noppen vooruit op het onderbeen van speler FC Utrecht.”

Volgens de speler is op grond van de tv-beelden sprake van een zogenaamde vallende tackle, en niet van een tackle die met versnelde pas wordt ingezet en waarbij de bal niet meer binnen speelbereik zou zijn. Integendeel, de speler probeert vanuit stilstand de bal voor de tegenstander weg te tikken. Op het moment dat de speler de bal wil spelen is hij dusdanig ver in zijn – vallende – beweging dat hij niet meer op tijd bij de bal is en daardoor de voet/aanhechting raakt van de tegenstander.

Voorts zou voor dergelijke overtredingen van wedstrijdregelingen zoals in de onderhavige zaak aan de speler ten laste wordt gelegd, ten minste voorwaardelijk opzet als voorwaarde moeten gelden. Dat de tuchtcommissie in het verleden dezelfde mening was toegedaan, blijkt onder andere uit de zaak J. van Overeem (FC Utrecht) d.d. 24 augustus 2018 (TC: J. van Overeem 18.008). De grens ten aanzien van onzorgvuldigheid ligt volgens de speler immers zo laag, dat nagenoeg iedere aanraking van de voet/aanhechting van het been van de tegenstander bij het inzetten van een tackle al kan worden gekwalificeerd als onzorgvuldig. Dit laat onvoldoende ruimte om de desbetreffende tackle te kunnen beoordelen op de unieke omstandigheden van het geval.

De speler heeft in zijn actie om de bal te spelen nooit de aanmerkelijke kans aanvaard zijn tegenspeler te blesseren. Dit wordt onderschreven door het feit dat hij vrijwel vanuit stand met zijn ogen op de bal de beweging inzette. De wijze van inkomen valt hoogstens als onbesuisd te kwalificeren, hetgeen bestraft dient te worden met een waarschuwing.

Indien de tuchtcommissie eerdergenoemde beredenering niet wenst te volgen en onzorgvuldigheid afdoende acht voor het strafbaar stellen van ernstig gemeen spel, stelt de speler langs dezelfde lijnen dat er noch sprake is voorwaardelijk opzet noch van onzorgvuldigheid.

Subsidiar matiging van straf

Als de tuchtcommissie van mening is dat het ten laste gelegde kan worden bewezen, stelt de speler vast dat een schorsing van 3 (drie) wedstrijden onvoorwaardelijk disproportioneel is. Allereerst omdat, mede gelet op intentie, intensiteit en het doorspelen van de tegenstander, hooguit sprake is van een “milde vorm” en/of “minder ernstige vorm” van ernstig gemeen spel. Deze vormen zijn eerder door de tuchtcommissie bestraft met twee wedstrijden uitsluiting, waarvan één voorwaardelijk. Voorts is het volgens de speler bijzonder opmerkelijk te noemen dat de aanklager in zijn schikkingsvoorstel ter zake de strafmaat in negatieve zin rekening houdt met de strafkaart van de speler verwijzend naar een aantekening uit 2022. De speler heeft inderdaad één eerdere rode kaart gekregen. Dat betekent echter ook dat de speler in 202 in het betaald voetbal gespeelde wedstrijden geen enkele rode kaart heeft gekregen. Gelet op dit enorme aantal wedstrijden en de energieke rol die de speler vaak vervult in het veld in het druk zetten, maken juist dat de speler een uitzonderlijk lege strafkaart heeft, hetgeen juist een positieve rol zou moeten spelen in het opleggen van een lage(re) straf.

Tot slot is sprake van zwaarwegende persoonlijke omstandigheden waarvan de speler hoopt dat de tuchtcommissie die meeneemt in haar afweging. De speler nam in de betreffende wedstrijd afscheid van het AZ-publiek. Na 188 wedstrijden en 46 doelpunten had de speler een ander afscheid voorgesteld. Het afscheid van de speler had door de rode kaart daarom al meteen na de wedstrijd een punitieve, straffende werking. Daarnaast geldt, op grond van artikel 12 van de FIFA Regulations on the Status and Transfer of Players dat de speler zijn straf meeneemt naar zijn volgende – buitenlandse – club. Ook hier werkt de sanctie (dubbel) straffend: een speler die bij een nieuwe club begint met de bijzonder forse straf van 3 (drie) wedstrijden, speelt een andere voorbereiding waarin toegewerkt wordt naar een

basisopstelling. Deze hoge straf heeft derhalve niet alleen impact op de marktwaarde van de speler, maar ook op zijn sportieve kansen bij zijn nieuwe club.

Conclusie

De speler verzoekt de tuchtcommissie – preliminair – om de aanklager niet-ontvankelijk te verklaren in zijn vervolging. De speler verzoekt de tuchtcommissie – bij een ontvankelijkheid van de aanklager – primair tot het oordeel te komen dat de speler zich niet schuldig heeft gemaakt aan het ten laste gelegde en de speler vrij te spreken van het aan hem ten laste gelegde. Subsidiar, als de tuchtcommissie vaststelt dat sprake is van ernstig gemeen spel, dat slechts sprake is van een milde en minder ernstige vorm en verzoekt de speler de tuchtcommissie, rekening houdend met alle omstandigheden van het geval, een eventuele op te leggen straf te matigen.

4. Aanvullende reacties

Aanvullende reactie van de aanklager

De aanklager is niet van mening dat de VAR sturend heeft opgetreden en bestrijdt het niet-ontvankelijkheidsverweer van de speler, stellende dat de VAR de plicht had om de scheidsrechter te attenderen op mogelijk ernstig gemeen spel dat tot een rode kaart aanleiding zou kunnen geven. Daarbij is de aanklager van mening dat de VAR zich correct jegens de scheidsrechter heeft uitgelaten, door – blijkens de audiocommunicatie – aan de scheidsrechter aan te geven: “*Ik denk dat het goed is dat je even komt kijken.*” Met betrekking tot de vergelijking met andere overtredingen en het wel of niet ingrijpen van de VAR, stelt de aanklager in algemene zin dat elke overtreding op zijn eigen merites wordt behandeld. Daarnaast stelt de aanklager dat het niet juist is dat voor ernstig gemeen spel ten minste voorwaardelijke opzet vereist is, wederom verwijzend naar de eerder door hem aangehaalde uitspraak van de commissie van beroep. Ten aanzien van het strafmaatverweer van de speler, verwijst de aanklager naar het eerder door hem hieromtrent gestelde en ziet de aanklager ook geen zwaarwegende persoonlijke omstandigheden die van invloed zouden kunnen zijn op de strafeis van de aanklager.

Aanvullende reactie namens en van de speler

Door de speler wordt benadrukt dat de VAR vanwege de door hem gedane uitspraken wel sturend heeft opgetreden. Door de speler wordt gesteld dat geen sprake is geweest van ernstig gemeen spel, omdat hij zijn voet op de grond heeft gehouden en zijn been niet gestrekt heeft ingezet. Ten aanzien van de strafeis, stelt de speler dat wél sprake is van zwaarwegende persoonlijke omstandigheden zoals deze door hem eerder zijn toegelicht.

5. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan de speler ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- Verklaring van de scheidsrechter, de heer B. Nijhuis, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(..) Vervolgens kwam de VAR op de lijn en adviseerde mij voor een rode kaart. Ik heb de situatie nagekeken en zag de Wit van Az zich schuldig maakte aan ernstig gemeen spel. Noppen vooruit op het onderbeen van speler Fc Utrecht.(..)”

- Verklaring van de assistent-scheidsrechter, de heer C. Schaap, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(..) Ik zag namelijk dat Dani de Wit met zijn noppen vooruit op het onderbeen van zijn tegenstander terecht kwam zonder daarbij de bal te spelen.(..)”

- Verklaring van de VAR, de heer J. Kamphuis, zakelijk kort weergegeven en luidende:

“(..) in de 60^e minuut zet Dani de Wit, in een uiterste poging de bal te spelen, in op zijn tegenstander. Hij doet dit met een gestrekt been en de noppen naar voren. Dani de Wit mist de bal en komt har op de enkel van zijn tegenstander terecht. Met deze actie brengt hij de gezondheid van zijn tegenstander in gevaar(..)”

- De op zitting getoonde tv-beelden.

6. Het oordeel van de tuchtcommissie

Ontvankelijkheid van de aanklager

Ten aanzien van het verweer van de speler dat de VAR zich niet aan het VAR protocol heeft gehouden bij de overtreding die leidde tot een rode kaart, overweegt de tuchtcommissie als volgt.

De VAR en de AVAR zijn de ‘video’ wedstrijdofficials en ze assisteren de scheidsrechter in overeenstemming met het VAR protocol zoals vastgesteld door de International Football Association Board, de IFAB. De VAR kan assisteren bij het nemen van een beslissing door gebruik te maken van herhalingsbeelden. Het moet dan gaan om een “duidelijke fout” of een “ernstig gemist voorval” in relatie tot onder meer een directe rode kaart. In deze situatie handelt de VAR pas nadat de scheidsrechter een – eerste/oorspronkelijke – beslissing heeft genomen of als er een ernstig voorval werd gemist, dan wel niet werd waargenomen door de wedstrijdofficials. Ingevolge het VAR protocol is ernstig gemeen spel – of aanvallen op buitensporige wijze – een situatie die met een rode kaart moet worden bestraft en die een actie van de VAR dus rechtvaardigde.

Het VAR protocol bepaalt voorts dat de VAR de tv-beelden automatisch controleert op – onder meer – een directe rode kaart beslissing ofwel voorval. Als deze zogenoemde controleprocedure oplevert dat er mogelijk sprake is van een “duidelijke fout” of van een “ernstig gemist voorval”, dan zal de VAR deze informatie communiceren aan de scheidsrechter die vervolgens zal beslissen of er al dan niet een herziening wordt gestart. De VAR mag niet communiceren welke beslissing genomen moet worden; de VAR is slechts bevoegd te beschrijven wat er op de herhaling te zien is. Ingevolge het VAR protocol kan dus alleen de scheidsrechter het initiatief nemen voor een herziening (reviewprocedure); de VAR kan de scheidsrechter alleen een herzieningsprocedure aanbevelen naar aanleiding van de door de VAR uitgevoerde controleprocedure.

Een beslissing wordt in alle gevallen – uitsluitend – door de scheidsrechter genomen. Ofwel gebaseerd op informatie van de VAR, niet zijnde een advies over de te nemen beslissing, of nadat de scheidsrechter een OFR heeft ondernomen. In het onderhavige geval had naar het oordeel van de tuchtcommissie de VAR aanleiding voor het oordeel dat zich een situatie voordeed die mogelijk met een rode kaart bestraft had moeten worden, in de vorm van ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler. Naar het oordeel van de tuchtcommissie, was de VAR op grond van het VAR protocol dus bevoegd de situatie te controleren en zijn bevindingen aan de scheidsrechter kenbaar te maken.

De tuchtcommissie deelt met de speler dat de VAR terughoudend dient te zijn bij zijn informatie naar de scheidsrechter inzake de door de scheidsrechter te nemen beslissing. Hetgeen in dit geval door de VAR is gecommuniceerd en door de speler is aangehaald levert naar het oordeel van de tuchtcommissie geen strijd op met het VAR protocol. Ook al had de VAR beter kunnen afzien van de uitingen zoals genoemd door de speler, zulks kwalificeert niet als een advies van de VAR aan de scheidsrechter om een rode kaart te geven, mede in het licht van het door de aanklager aangehaalde neutraal getinte advies van de VAR aan de scheidsrechter om de beelden te bekijken.

Op grond van het voorgaande oordeelt de tuchtcommissie dat het VAR protocol is gevolgd en verklaart de tuchtcommissie de aanklager daarom ontvankelijk.

Ernstig gemeen spel

Een speler maakt zich schuldig aan ernstig gemeen spel, als hij speelt met buitensporige inzet of geweld gebruikt tegenover een tegenstander tijdens een duel om de bal. Op grond van de Spelregels is er

sprake van ernstig gemeen spel indien er sprake is van een tackle of het aangaan van een duel waarbij de veiligheid van de tegenstander in gevaar wordt gebracht.

Volgens de tuchtcommissie is het voldoende om tot een bewezenverklaring te kunnen komen als er sprake is van 'voorwaardelijk opzet'. Van voorwaardelijk opzet op een bepaald gevolg is sprake als de speler bewust de aanmerkelijke kans heeft aanvaard dat dat gevolg zal intreden. Op het moment dat de speler de bal wil spelen is hij dusdanig ver in zijn beweging dat hij niet meer op tijd bij de bal is en daardoor de voet/aanhechting raakt van de tegenstander.

Gelet op onder andere de ter zitting getoonde tv-beelden, de verklaring van de scheidsrechter en de VAR, oordeelt de tuchtcommissie dat door de wijze waarop de speler het duel is aangegaan hij het risico heeft genomen en aanvaard dat de gezondheid van de tegenspeler in gevaar werd gebracht. Door met gestrekt been, met zijn voet naar voren en noppen vooruit, richting de bal te gaan en de tegenstander hierbij te raken zonder dat de speler hierbij de bal kon spelen, heeft hij bewust de aanmerkelijke kans aanvaard dat hij de veiligheid van zijn tegenspeler in gevaar zou brengen en die mogelijk zou blesseren. Weliswaar heeft de speler ter zitting aannemelijk gemaakt dat hij de intentie had om de bal te spelen, maar heeft hij, zoals aangegeven, door de wijze waarop hij het duel is aangegaan, naar het oordeel van de tuchtcommissie, te veel risico tot het blesseren van de tegenspeler genomen. Onder deze omstandigheden is naar het oordeel van de tuchtcommissie – in tegenstelling tot het door de speler gestelde – geen sprake van slechts een onbesuisde handeling. De gedraging dient door zijn buitensporige inzet als ernstig gemeen spel te worden gekwalificeerd.

Strafmaatoverwegingen

Bij de strafoplegging houdt de tuchtcommissie rekening met alle feiten en omstandigheden waaronder het begaan van het ten laste gelegde, de strafkaart van de speler en met hetgeen ter zitting naar voren is gekomen. Met betrekking tot de door de speler genoemde vergelijking met andere overtredingen, stelt de tuchtcommissie dat elke verweten gedraging die ter beoordeling aan de tuchtcommissie wordt voorgelegd, op zijn eigen merites wordt beoordeeld. De tuchtcommissie staat het daarom niet vrij om – de ernst of aard van – andere overtredingen waarover een door de scheidsrechter bindende beslissing is genomen mee te nemen in haar oordeel in de onderhavige zaak.

Dat het wedstrijdverloop van de betreffende wedstrijd door de rode kaart van de speler zou zijn beïnvloed zoals gesteld door de speler, geeft de tuchtcommissie geen aanleiding om dit in het voordeel van de aan de speler op te leggen straf mee te wegen. Ditzelfde geldt voor de door de speler op zitting aangedragen persoonlijke omstandigheden. Hoewel de tuchtcommissie begrip heeft voor de persoonlijke omstandigheden van de speler, zal de tuchtcommissie deze omstandigheden niet ter overweging in de strafoplegging meenemen.

Ten aanzien van de eerder genoemde tuchtrechtelijke veroordeling uit 2022, volgt de tuchtcommissie de aanklager in zijn betoog dat hoewel de proeftijd verstreken is en de eerdere voorwaardelijke wedstrijd niet meer ten uitvoer gelegd kan worden, hier sprake is van een nieuw soortgelijk vergrijp binnen twee jaar, zoals bepaald in artikel 22 lid 2 sub b RTBV. De tuchtcommissie weegt bij de strafmaat ook de beperkte intensiteit waarmee de overtreding door de speler is begaan mee en legt een lagere straf op dan de door de aanklager op zitting gevorderde drie wedstrijden onvoorwaardelijk. De tuchtcommissie acht de navolgende straf passend en geboden.

7. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 5. is vermeld. Het bewezenverklaarde is strafbaar en de speler is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 21 mei 2024 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie (3)

achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van AZ Alkmaar.

Aldus beslist op donderdag 13 juni 2024 door de heer mr. N. J. Batelaan, voorzitter, de heer B. van den Broek en de heer F. M. L. van den Elzen, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.